

COMUNICAT DE SUPORT ALS VEÏNS I VEÏNES DEL NÚMERO 113 DE L'AVINGUDA DE BARCELONA DE SANT JOAN DESPÍ

Els grups municipals del PSC, SiQueEsPot, ERC, ICV-EuiA, PP i CiU de l'Ajuntament de Sant Joan Despí volem mostrar el nostre suport als veïns i les veïnes del Bloc de l'Avinguda Barcelona 113 davant el risc de ser expulsades dels seus habitatges i de la ciutat pels augments abusius del lloguer per part de la propietat.

El 2008, en plena bombolla immobiliària, es posaven a la venda els habitatges del bloc 113 de l'Avinguda Barcelona. Uns 3 habitatges van ser venuts. Davant la problemàtica derivada d'un bloc de pisos buit, la propietat, el 2013, va decidir llogar-los a preus similars als del barri de Les Planes amb contractes de 5 anys. Així progressivament, famílies joves, bàsicament ja residents a Sant Joan Despí, hi van anar a viure.

El 2018 quan s'han de renovar els contractes, la nova propietat - després que el bloc passés per la propietat del SAREB- a través de la seva gestora -vinculada a Goldman Sachs- ha decidit aplicar augments abusius d'entre el 40 i el 100% que les famílies no poden assumir. La intenció de la gestora/propietat és aplicar el que anomenen "el preu de mercat" i que des de la reforma de la llei 24/2013 no està vinculada a l'IPC. A això cal sumar-hi el fet que els darrers anys la precarietat laboral ha anat en augment, i la situació de les persones que viuen a Sant Joan Despí no n'és una excepció.

Les famílies ja han rebut un burofax del nou propietari, en el que se'ls exigeix el lliurament de les claus, ja que la proposta que els fan és posar els pisos a "preu de mercat" i negociar els casos un a un. En poques setmanes, comencen a finalitzar els contractes signats el 2013 i les famílies es veuran obligades a marxar dels seus habitatges actuals i de la ciutat davant la impossibilitat d'assumir un augment tant dràstic i desmesurat del lloguer i per la manca de borsa de lloguer públic o privat a la ciutat.

No ens trobem davant d'un cas anecdòtic, puntual o personal. S'ha parlat molt de la problemàtica del lloguer a les grans ciutats com Barcelona o Madrid que acumulen el 50% de l'oferta de lloguer de tot l'estat (i també els lloguers més alts) però veiem els darrers mesos com aquesta problemàtica s'estén a l'àrea metropolitana. Arriba a Sant Joan Despí amb un cas gravíssim i que, si es confirmés, implica l'expulsió, no només del bloc sinó de la ciutat. No existeix en el mercat privat oferta suficient ni assequible per a aquestes 121 famílies. Només unes poques podrien reubicar-se a un habitatge de la ciutat. Aquestes expulsions comporten un tipus de segregació urbana que converteixen les ciutats i els barris en aparadors de turisme a les grans ciutats o en zones residencials només per a persones amb alt poder adquisitiu.

Les famílies llogateres del bloc 113 de l'avinguda Barcelona són famílies populars, arrelades al territori. De les 400 persones que hi viuen moltes són joves (menors de 35 anys) i amb fills que han nascut mentre hi vivien. Hi ha 30 nens i nenes escolaritzats a la ciutat. N'hi ha a l'atur, pensionistes, que cobren el salari mínim interprofessional o poc més. Com la majoria de les famílies de l'estat han de dedicar a l'entorn del 50% del seu salari a pagar el lloguer (xifra que es dispara fins el 65% entre els menors de 35 anys). L'esquerda d'ingressos s'ha aprofundit a l'estat i els salaris més baixos han caigut estrepitosament des de l'inici de la crisi, mentre que els més alts quasi no s'han alterat.

Ens trobem davant de la 2a bombolla immobiliària en 10 anys. No es van prendre mesures polítiques per aturar la bombolla hipotecària, es va optar des del govern per culpabilitzar-ne les famílies. No ens podem permetre el mateix ara. Cal aturar aquest despropòsit.

Calen polítiques públiques d'habitatge que promoguin un parc públic de lloguer assequible (actualment no arriba a l'1,5%, molt per sota de la mitjana europea) i legislació que reguli els lloguers. Amb els fons voltors com a nous propietaris de promocions immobiliàries fallides, que ens molts casos han passat dels bancs rescatats a la SAREB i d'aquesta als fons voltors, som davant d'una situació gravíssima amb famílies desprotegides que d'un dia a l'altre es queden sense habitatge.

L'habitatge és un dret que cal defensar dins i fora de les institucions. Cal un canvi cultural respecte de l'habitatge. No podem convertir el lloguer en un luxe i incrementar la vulnerabilitat de la població. L'habitatge és un bé de primera necessitat i la seva funció social ha de ser preservada per les institucions públiques per sobre de qualsevol altre consideració

En el nostre compromís amb la ciutat i els seus veïns i veïnes, manifestem:

- 1) Que aquest és un problema global, de la societat i no només 121 problemes individuals. Hi mostrem el nostre suport i recolzament a les famílies afectades front la situació crítica en què es troben i en la seva lluita per una solució global d'un preu just (amb un augment raonable) per als seus habitatges com a part de la lluita per defensar l'habitatge com un dret.
- 2) Que mostrem el nostre compromís a donar suport a la mediació per a arribar a acords i, en cas que no n'hi hagi, a acompanyar les famílies en les decisions que decideixin emprendre.
- 3) Que és urgent posar fre a aquest tipus d'actuacions sense control per part de les grans empreses immobiliàries i especuladores.
- 4) Que denunciem la deixadesa en polítiques d'habitatge de les darreres dècades i la desregulació del mercat del lloguer que ha permès aquesta bombolla.

5) Que cal posar a fi a la bombolla especuladora que està fent pujar de manera desmesurada els preus del lloguer arreu de l'Estat i que genera situacions com la del 113 de l'avinguda de Barcelona de Sant Joan Despí.

6) Que cal dur a terme les mesures oportunes per possibilitar que els municipis que acreditin forts increments de preus en el lloguer puguin, en coordinació amb les seves CCAA regular aquests lloguers abusius.

7) Que cal modificar la Ley de Arrendamientos Urbanos per revertir la situació de vulnerabilitat a què actualment estan exposades les persones arrendatàries, incloent-hi les següents mesures de mínims:

a) Millorar les garanties judicials de les persones arrendatàries de bona fe per tal que puguin presentar oposició al desnonament.

b) Ampliar el límit legal per a prorrogar tàcitament el contracte de lloguer, de tres a cinc anys.

c) Reinstaurar l'obligació de referenciar la variació anual del preu del lloguer a l'Índex de Preus de Consum (IPC).

Que cal un impuls a un parc públic d'habitatge per passar de l'1,5% fins a un 10% com a mínim per acostar-nos a la mitjana europea.

Sant Joan Despí, 22 de febrer de 2018

GRUP MUNICIPAL PSC-CP

GRUP MUNICIPAL SISEPUEDE/SIQUEESPOT

GRUP MUNICIPAL ERC-MES-AM

GRUP MUNICIPAL ICV-EUIA-E

GRUP MUNICIPAL PP

GRUP MUNICIPAL CIU